

до дому... Не дістане нічого від нас такий філософ з квасним зубом. А потім я закую, як зазуля. То він так мав мене кликати, а тепер він буде гадати, що то я його кличу. А як я закую, то ви всі вже будьте готові й біжіть сюди. Беріть в руки, що попаде: кацюбу, гачок, горнець, щоб було чим того мудрагелика привітати.

ВСІ: Так! Так!

МАРУСЯ: А як він утікне, як побачить нас?

ГАНДЗЯ: Та куди? Звідси він нікуди не може втікти, як допилюємо. Він міг би тікати тільки через сутичі, що коло тебе, Марусю, або коло моєї хати. Туди (показує вглиб сцени) хіба через Климову стодолу він не полізе.

ОЛЕСЯ: Дурниці все... Абь тільки голубчик прийшов. Я не дарую цьому розбійникові!

МАРУСЯ: І я ні!

КАТЕРИНА: Ні я!

ГАНДЗЯ: Ви можете, : я таки ні! Геть обскубаю мудрагелика! Ну, біжим. Т... вважайте! (Вибігають по одній).

9. Я В А .

ГРИЦЬКО (вилізає швидко зза корчів. Розпинає комір. Метушиться, поцмокує налякано). Йой... що мені робити...? Ой, що мені робитоньки...? Де мені подітися? Аяй! Бідна ж моя головонька! Затовчуть, відьми християнина! Аяй! (Раптом пристає й щось напружено міркує. Зрадів) Є! Є! Йй-Богу добре! Біжу по вуйка! (Біжить углиб). Перша кляса!

10. Я В А .

За кілька хвилин.

ГРИЦЬКО (тягне Пилипа): Так дивіться: Як...

ПИЛИП (протирає з просоння очі): Чекай же... А де-ж "провіянт"...?

ГРИЦЬКО (нетерпляче): Е, "провіянт" уже пропав! Про це вже навіть шкода говорити! Ось ціла штука, щоб мені звідси цілому якось видрапатися...

ПИЛИП: На маєш... Як то?

ГРИЦЬКО: А так, що вони хочуть на мене робити наступ! "Штурм"!

ПИЛИП: "Штурм"? Хто?

ГРИЦЬКО: Баби...